

Vriendelijk vogelaars!

Anna M. Hermsen

Wat een lezing door Gerard Müskens en Ronald Zollinger over 'Roofvogels in het Rijk van Nijmegen' al niet teweeg kan brengen. Toen ik in 1998 wederom de jaarlijkse roofvogeldag in Meppel bezocht, kon ik niet bevroeden dat dit het begin zou zijn van een inspirerende ontdekking van de wereld der roofvogels. Het echte (veld)werk kon beginnen!

Nu drie roofvogelseizoenen en verscheidene tekenbeten verder groeit, met de omvang van mijn kuiten, mijn bewondering voor deze twee vitale vogelaars. Om meer dan dertig (!) jaar, veelal fietsend, deel te nemen aan onderzoek naar Havik en Sperwer moet je toch over een behoorlijke portie toewijding en uithoudingsvermogen beschikken. Wat mij echter vooral aanspreekt, is hun betrokkenheid bij de natuur en het plezier en enthousiasme waarmee alles wordt waargenomen.

Maar wat, zult u denken, doet iemand die nauwelijks een heilige koe van een vliegend hert kan onderscheiden in het bos? Juist ja: op soms vrijwel onbegaanbare bospaadjes modderige peentjes zweten, fietsen (vaker lopend) bergtoppen bedwingen, brandnetels ontwijken (mislukt wel eens) en pogen het altijd aanwezige gat tussen voorhoede (Ronald en Gerard) en achterblijver (ik dus) dicht te rijden. U begrijpt het al: het is iedere zondag opnieuw een avontuur om erbij te zijn en te mogen genieten van de aangename rust en kalme sfeer in het bos. Het luisteren naar het gezang van vogels brengt ontspanning en doet mij verlangen naar een middagpauze die nooit komt want er zijn nog teveel nesten die in kaart moeten worden gebracht. De beuk met haar machtige takken is voor mij de koningin van het bos.

Ieder jaar vind ik het veren zoeken en nesten opsporen van roofvogels een spannend gebeuren. Als ik bijvoorbeeld een wespdiervenveer zie liggen half verscholen tussen takjes en bladeren dan springt mijn hart op van blijdschap, zo mooi vind ik dat moment. Veren zijn voor mij van een ongekende schoonheid. Helaas zijn zelfs de vriendelijkste vogelaars ook streng: ik behoor de gevonden roofvogelveren in te leveren! Dat doe ik dan ook altijd netjes. Jawel, echt waar.

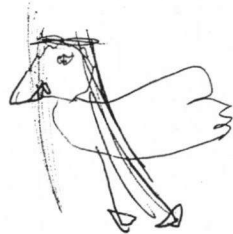
De ontroerendste momenten vinden plaats tijdens het ringen van de jonge Haviken, Sperwers en Wespdiëfjes. Die prachtige donsbolletjes met hun punkkoppies maken zo'n weerloze indruk, zelfs met hun grote poten en kromme snavel. Toch niet te geloven dat ze binnen enkele weken de schrik van menig duif, spreeuw of hommel zijn.

Jonge Wespddieven op nest in zomereik, belegd met verse twijgen van lariks. Let op grootteverschil tussen de jongen, de lege wespenraat op voorgrond en de hoeveelheid verdord beuken- en eikenloof: een klassiek nest! Nierswalde, Duitsland, 23 juli 2000 (Gerard Müskens). *A classic nest of Honey Buzzard in oak, with remarkable age difference between nestlings, fresh greeneries (larch), large amount of withered greeneries (oak, beech), and an empty wasp comb in front. Nierswalde, Germany, 23 July 2000.*

Als in de frisse ochtendlucht al vaag iets ligt van de herfst, weet ik dat het einde van een waardevol roofvogelseizoen nadert. Het wordt tijd om alle opgedane indrukken te verwerken, mijn vermoeide spieren rust te gunnen, de fiets winterklaar te maken en tenslotte gedag te zeggen. Gerard en Ronald, laat ik besluiten met woorden van dank voor jullie gastvrijheid en voor de prettige en ongedwongen wijze waarop jullie mij laten delen in jullie overvloedige kennis van zo'n beetje alles wat leeft. Voorwaar een heuglijke lezing!

Adres: Huyekamp 12-1, 6662 EM Elst.

Tekening: Corinne Stouthamer